

MUNK- RINGEN

nr 2/2015

innehåll

Chefsredaktörens hälsning	2
Kårchefens hälsning	3
Scouthögtider	4
Jamboree i Japan	6
Spejarnas lägerminnen	8
Vargungarnas lägerminnen	11
Höstföreläggningen "London 2015"	12
Äventyrsscouternas besök till Vanda Energis avfallskraftverk	16
Vargungarnas bidrag	17
Munca-scouternas favoritrecept	23

Ansvarig utgivare: Anna Anthoni

HEJ ALLA MUNCCA-SCOUTER OCH MUNKRINGSLÄSARE!

Dags för en färsk Munkring!

Det känns lite konstigt att sitta och sammanställa Munkring nummer 2 för i år, för det numret brukar utkomma lite före julen. Och i år har väl julens antågande överraskat många av oss, kanske på grund av att det varit en så varm höst. Men i skrivande stund har jag redan hunnit med att tillsammans med Kata göra senap med vargungarna och fröknäckebröd med äventyrsscouterna för basaren, öppna några av luckorna i scouternas adventskalender, och baka lite pepparkakor för vårt hushålls pepparkaksjulängel och pepparkaksjulgran. Allt detta är ju nog julförberedelser, så dt börjar väl kännas som att julen närmar sig.

Ifall det är någon som behöver hjälp med tips åt julgubben, så finns det en hel del scoutiga grejer eller nyttiga utfärdsprylar en scout kan önska sig. Jag tycker inte man ska göra reklam i denna tidning, men jag gör ett undantag den här gången. Ett bra ställe att bekanta sig med scoutiga grejer, officiella scoutsaker och utfärdsprylar är Scandinavian Outdoor-butikerna. Det är ett finskt företag som ägs av scoutrörelsen och intäkterna används helt och hållet till förmån för barn och ungdomar inom patrullverksamheten. I butikerna får man rabatt då man visar upp sitt scoutmedlemskort.

Från och med 2015 skickas inte längre fysiska medlemskort ut till medlemmarna. Kortet kan istället skrivas ut via medlemsregistret Kuksa. Kortet kan skrivas ut flera gånger under året och det kan även sparas i pdf-format t.ex. på den egna mobiltelefonen. På så sätt finns kortet alltid med!

Tack till alla stora och små scouter som bidragit till detta nummer av Munkringen!

Jag önskar er mysiga läsestunder och en god jul

Stora Anna

På Munksnäs Flickscouters hemsida hittar du information om programmen, kontaktuppgifter, foton från olika evenemang, m.m.

<http://www.munksnasflickscouter.fi/>

KÅRCHEFENS HÄLSNING

Bästa munccaflickor, ännu ett år har dragit förbi, ännu en vinter är i antåg och ännu än kårchefens hälsning finns nu till ert förfogande. Den här gången tänkte jag bjuda på en informationsdusch om vår kårs medlemmar, tagen rätt och slätt ur vårt medlemsregister.

Först och främst bör noteras att vi i kåren har 87 medlemmar. Av dessa 87 bor 75 i Helsingfors, och 36 inom området med postnumret 00330. Munksnäs Allén är den vanligaste gatuadressen, tätt följd av Strandstigen, Rievägen och Grundvägen.

Kårens äldsta medlem är född år 1937, och de yngsta 2007 – det är alltså hela 70 år mellan den äldsta och de yngsta. Två av våra medlemmar fyller år på årets första dag och en av våra medlemmar fyller år på julafton, men det vanligaste födelsedatumet är den 18.6 då hela tre av kårens medlemmar har födelsedag! Av de här tre är två dessutom födda exakt samma dag.

Det vanligaste förnamnet bland våra medlemmar är Anna, fem stycken, men också Charlotta/e (4 st.), Helena/e (4st.) Ellen (3 st.) och Linda (3 st.) är välrepresenterade namn. Bland kårens medlemmar har vi allt som allt 12 systerpar.

Nog om kårens medlemmar nu och mer om nästa års evenemang. 2016 kommer nämligen att vara ett lite speciellt år såtillvida att kåren kommer fira sitt 70-årsjubileum. Vi kommer också efter en paus på ca. 10 år att åka på vandringsresa till Lappland inkommande sommar, så alla spejarscouter och äldre – håll ögon och öron öppna för mer information i början av nästa år.

Till sist vill jag önska er alla en riktigt skön jul och tacka för året som gått.

Sabina

PS. Kårens facebookside (Munksnäs Flickscouter) har 92 likes och vårt instagramkonto (@munksnasflickscouter) har 90 följare -kommer vi över hundra för båda två innan jul?

SCOUTHÖGTIDER

Thinking Day 22.2.

Den 22 februari, World Thinking Day, firas av scouter världen över som en scoutdag, då man tänker på scouter i andra länder.

World Thinking Day är ett tillfälle för oss alla att lära oss mer om våra scoutvänner runt om i världen, att utforska våra likheter och olikheter samt fokusera på några av de länder som behöver lite extra hjälp.

Så här började det

Scoutingen grundades av Lord Baden-Powell, och hans fru Olave var med och startade scoutverksamheten för flickor. Hon blev senare högsta ledaren, World Chief Guide, för flickscouternas världsförbund WAGGS. Den 22 februari var både Lord och Lady Baden Powells födelsedag. Lord Baden-Powell föddes 1857 och hans hustru Olave 1889. Ända sedan 1924 har den här dagen firats som en dag då vi tänker på våra scoutkamrater jorden runt och på scoutrörelsens grundare.

Några år senare bildades också fonder genom insamling av pennyslantar eller andra småmynt bland scouter och scoutledare. Dessa fonders avkastning har sedan använts till att starta eller vidareutveckla scouting i nya länder.

I vår kår firar vi varje år Thinking Day med ett program som passar temat. Thinking Day-festen avslutar vi med att var och en tänds ett ljus för scouter i andra länder som vi tänker på, samt donerar lite pengar till antingen scoutfonden eller vårt eget fadderbarn. Ljuset brukar vi hålla i en ljusstake som vi gjort av en potatis i aluminiumfolie.

Lady Baden-Powell

(källa: scoutwiki)

Lord Baden-Powell

(källa: scoutwiki)

Sankt Görans dag, eller Sankt Georgsdag 23.4.

Den 23 april firas Sankt Göransdagen över hela världen för att minnas den tappre riddaren och sedermera helgonet Sankt Göran, som är scouternas skyddshelgon.

Många kårer passar på att ha aktiviteter, ofta läser man legenden om Sankt Göran och draken, arrangerar en fest eller ett evenemang eller har scoutparad. I Finland firar vi scoutveckan den vecka under vilken den 23.4. infaller på. Då brukar man på många håll i landet presentera scoutingen för allmänheten. Blir man tilldelad utmärkelsetecknet Mannerheimspännet, är datumet då tecknet beviljats den 23.4.

När chefredaktören var ung scout firade man scoutveckan så att man kunde vara klädd i scoutdräkt eller ha scouthalsduken på sig hela veckan också i skolan eller på jobbet. Det var ett bra sett att få berätta åt andra vad scoutingen är. Dessutom kunde det vara roligt att plötsligt upptäcka, att det fanns andra omkring en som också var scouter.

Historien om Sankt Göran

Sankt Göran, även kallad Sankt Georg, Sankt Jörgen och Sankt Örjan, var en riddare som levde på 200- och 300-talen. Man vet inte så mycket om hans liv, men han föddes i nuvarande Turkiet och tjänade som officer i armén. Det sägs att han lyckades omvända kejsarinnan Alexandra till kristendomen och att han därefter blev gripen, torterad och dödad på order av kejsaren.

Legenderna säger att Sankt Georg vid ett tillfälle räddade en stad och dess prinsessa från en våldsam och hotfull drake.

Så här har Lord Baden Powell berättat legenden om Sankt Göran:

En dag kom Sankt Göran till en stad som hette Selem. I närheten av staden levde en drake, som ville ha stadens invånare som föda. Varje dag måste invånarna lotta ut vem som skulle offras. Den dag då Sankt Göran anledde till staden, föll lotten på drottningens dotter Cleolinda. Sankt Göran bestämde att Cleolinda inte skulle behöva dö, så han anföll draken och dödade den.

Sankt Göran var precis som en scout skall vara: när han mötte en fara eller svårighet, hur stor eller liten som helst, som t.ex. i skepnad av en drake, försökte han inte fly från den, utan anföll den med sina egna och sin hästs krafter. Fast han var dåligt beväpnad för sådana strider -han hade bara ett spjut- gick han i kamp mot draken, gjorde sitt bästa, och besegrade till slut draken i en kamp som ingen annan vågat sig in i.

Precis så här borde en scout förhålla sig till svårigheter eller faror, också om de skulle vara väldigt stora eller skrämmande, eller oberoende om man är dåligt utrustad. Man måste bemöta dem modigt och använda alla sina krafter för att övervinna dem. Det finns alltid en möjlighet att man vinner över dem.

Den 23.4. ska alla scouter tänka på scoutlöftet och scoutidealen.

(källa: scoutwiki)

SOMMAREN 2015 VAR OLIK NÅGON ANNAN

Cade och jag har varit scouter i nästan 10 år, och har deltagit i alla de kårens läger vi bara förmått oss att gå på. Läger som handlar om mysterier, Afrikas stjärnor, paddling, eller helt enkelt strandliv. Men lägret vi tog del av i år var helt olikt något Cade eller jag hade upplevt tidigare. I två veckor fick vi nöjet att delta i världens största scoutläger – Jamboree. Ett läger som ordnas vart fjärde år i olika länder. Denna gång i Japan. Med temperaturer som passande nog var "närmare 40 än 37,5."

Niklas Pajunen från syskonkåren deltog också i vårt band av Munccarepresentanter. Vi tre åkte också på en veckas tilläggsresa genom Japan före själva lägret gick igång. Under tilläggsresan fick vi se glimtar av Mount Fuji, uppleva utsikter från enorma skyskrapor och shoppa då vi såg något konstigt (vilket var ganska ofta). Under resan fick vi verkligen uppleva den Japanska kulturen genom maten vi åt och ställen vi åkte buss i timtal för att se. Ibland kändes det som att största delen av vår tid i Japan gick ut på att ta sig från ett ställe till ett annat. Det hela började med det 10 timmar långa flyget. Det var självklart värt det, men just då var rastlösheten nästan löjlig.

Rastlösheten under flyget bleknar dock i jämförelse med uppspeltheten när vi efter tilläggsresan verkligen var på väg till lägerområdet i Yamaguchi. När vi kom dit antog vi att resandet var över. Men nej. Lägerområdet i sig självt var helt enormt. Det tog uppskattningsvis 45 minuter att gå från den ena ändan till den andra, och om man verkligen ville se allt på vägen skulle färden ha tagit hela dagen. Lägerprogrammet självt bestod av utflykter till bl.a Horoshima, närliggande skolor eller en mycket behövd dag vid stranden. Kvällarna gick ut på ceremonier vid den enorma scenen, eller helt enkelt skapandet av nya kontakter med tältgrupperna runt ens egen.

Jag kan nästan garantera att alla som var med på lägret i Japan upplever att de "aldrig kommer att glömma lägret", men ändå har svårt att komma ihåg detaljer eller förklara varför det hade en så stor inverkan på deras liv. Det är ofta först långt senare man förstår att uppskatta det man varit med om. Det är verkligen fallet med resan till Japan. Cade och jag har nu fått ett par månader att verkligen processa allting som Jamboreet förde med sig. Det var stämningen av ~30 000 scouter från över 100 länder, som trots deras skillnader behandlade varandra som familj. Kontakter vi aldrig kommer glömma, erfarenheter som kommer stanna med oss förevigt, och de enstaka mystiska souvenirerna.

Nästa gång det ordnas Jamboree är 2019 i USA i samarbete med Canada och Mexiko. Själv är jag enormt positivt inställd till det lägret, och jag hoppas de yngre medlemmarna i kåren börjar överväga möjligheten till en upplevelse som är väldigt svår att beskriva, och ännu svårare att glömma.

-Johanna Aminoff och Catharina (Cade) Aspenström-

SPEJARNAS LÄGERMINNEN

SOMMAR LÄGRET 2015

I slutet av sommaren samlades alla som skulle på lägret i scout källaren. De som skulle på cyklings-delen hade med sina cyklar och satte cyklarna i pakun. När vi kom fram måste vi gå en bit men vi hade tur så vi fick åka bil och kunde retas med dem äldre. Vi satte upp tältet och vi fick den bästa tält platsen. Maten var god och första dagen fick vi taco soppa med nachos. Helena var kocken. Första dagen kunde vi bara hänga och chilla.

Senare på kvällen hade vi prov orgentering med Spejarscouterna. Vi fick åka dit med pakun. Alla satt på golvet och gled omkring. Prov orgenteringen gick bra. Nästa dag hade vi den långa orgenteringen. Vi blev indelade i två patruller och en ledare kom med i båda patrullerna. Det var bra för ratten var ganska svår, kontrollerna var roliga och det var extra roligt ~~att~~ att laga mat när man själv fick välja vad man gör. Följande dag för vargungarna hem och några äventyrsscouts. Resten av den dagen lekte vi Rövar flagga och hade roligt. Nästa dag började cyklingen. Vi cyklade genom fiskars och åt lunch på Jonas farmors lande. Vi över nattade

i Fogervik. Det var ljvligt. Sista dagen cyklade vi till Ingo och åt lunch där. Där fanns också en simstrand men det var för kallt att simma. I stället spelade vi Volleyboll och snurrade i Snurrhommelina. Vi övernattade i Kopparnäs. Det kändes lite särskilt för det var sista natten. På morgonen cyklade vi till Kyrkslätt och åt pizza. Därifrån åkte vi tåg hem.

Det var ett super bra läger!!!

av Elsa, Coco, Helena och Annika

VARGUNGARNAS LÄGERMINNEN

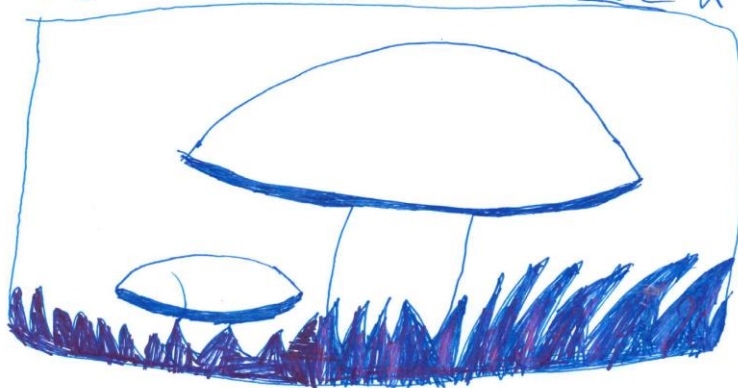
KAMPEN MOT K!

Vi sov i tält, det var obekvämt!
 MATEN var god! DET regnade ganska
 mycket. SPÄRNINGEN var lång och rolig.
 Vi gjorde en väldigt fin repstege.
 POJKARNAS repstege blev en "fin" gunga
 tillslut. Vi såg en snok första halvtimmen
 på lägret. LÄGERBÅLET var helt jätte roligt,
 fast den där underliga massan var inte
 så väldigt god (den innehöll torkad lök, choklad,
 senap och någonting annat. Vi plockade
 flera liter svamp. Vi satt upp vårt
 tält på underjordisk myrstack.
 Vi simmade och hade roligt! 🍄

P.S. vi vann spärningen! Jee!!!

Ingrid! ☺ ~~Lilla~~ Charlotte ☆

HÖSTFÖRLÄGGNINGEN "LONDON 2015"

London 2015

vi startade på lördag mårn och tog bussen ut till Lärkans! Där bosatte vi oss, efter det gick vi ut till skogen och var kontrollanter i 5 kalla/frysande timmar. Linn och Lotta fick godis :).

Efter de 5 kalla/frysande timmarna orienterade vi oss tillbaka till stugan, där åt vi en god middag.

På kvällen hade vi lägerbål som var jättekiva. Senare på natten var vi kontrollanter i köket till munkarna som de lagade...

På söndagsmorgonen åt vi morgonmål och splitsade rep. Efter de åkte Lotta mysteriskt iväg och vi blev kvar och städade utan att vi hört något från Lotta.

Till lunch åt vi fish'n'chips, sedan hoppade vi på den propfulla bussen till Esbo centrum där vårt London 2015-äventyr slutade.

21.10.15 Fiskpinne

Förläggning

Tema: London

Vi åkte till Esbo och hoppa i bussen.

Vi orgentera i tre timmar.

I mitten av orgenteringen lagade mat på trängia.

Åter orgenteringens

matpaus Börja kraften ta

slut. På kvällen gjorde vi en ägen
sång som vi uppträdde till andra scouterna.

Vi åt köttpotatismoslada och bakelser som
vargungarna hade bakat.

Vi fo till bastu, läger bål och lekte blink

Sen gick vi och sova.

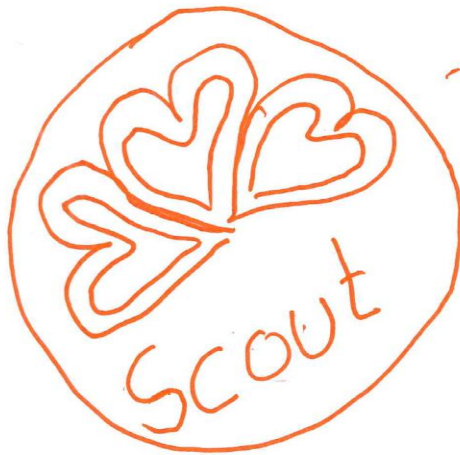
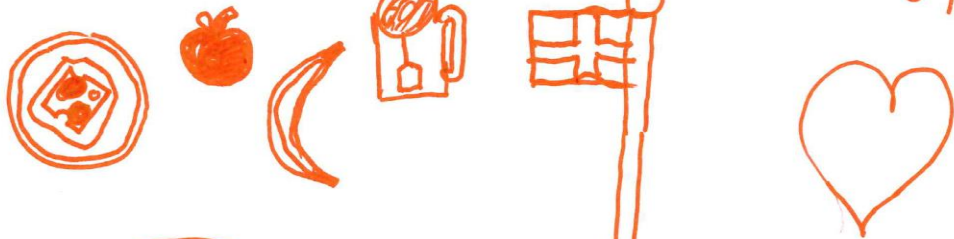
På morgonen vaknade vi kl. ungefär 8.00

Vi åt bröd och frukt till morgonmål (man fick te om man ville).

Efter det fick vi lära oss att hissa flaggan.

Sen lekte vi ute. Vi var i Ba Stun

och hade de jättekvitt!

Ester ♥

Amanda

Anna

Förelägningen i oktober.

Vi var i Nout och sov
i en stuga som hette
Lärkan. Vi delades i patruller
som man först skulle hitta
på ett namn till sin Patrull.
I vår Patrull var Camilla,
Isabella och Linda. Vår patrull
hette Muffinsarna. Vi gjorde
ärtsoppa och gick på spårning.
DET VAR ROLIGT!

SCOUTHAISSDUK

Av: Isabella och Linda.

ÄVENTYRSSCOUTERNES BESÖK TILL VANDA ENERGIS AVFALLSKRAFTVERK

Vanda Energi

Den 21.9.2015 åkte vi till Vanda och lärde oss om hur man producerar energi. Vi fick se hur nästan allting gick till, och vi såg också det stora havet med skräp.

När vi kom fram till Vanda energi, fick vi se ett litet video-klipp om hur man hade byggt hela enorma huset.

Vi fick höra hur viktigt det är att sortera och inte slösa på energi.

Rolig och intressant fakta:

- Av en hel skräppåse, produceras så mycket energi att man kan se 3 hela timmar på tv, eller duscha i ca 7 minuter, du kan också grädda en plåt med bullar.

KOM IHÅG ATT SORTERA
OCH INTE SLÖSA PÅ ENERGI!

Astrid, Mymlom, Emilie

VARGUNGARNAS BIDRAG

Jag tycker om scouter för
att man lär sig många
olika saker och att man lär
sig hur man better sig i
naturen.

SCOUTER

Skrevet av
Stella.

vad dāfēr
 Men utan
 Parfym. vad är
 det. svar: ^{Blomma}

AMANDA

Julia
rosenlew

Munknäs
flickscouter

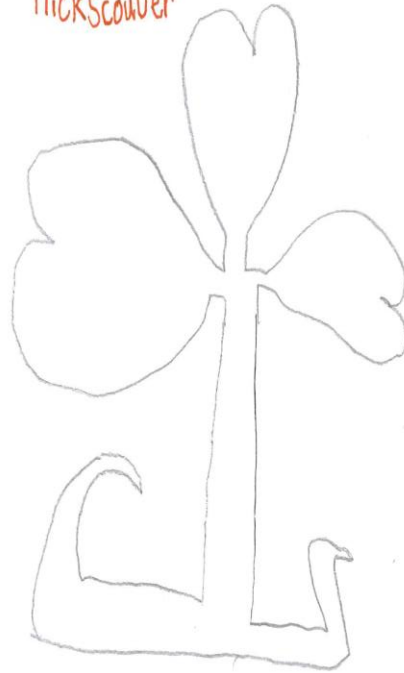
SCOUTER

PARTIOLAISET

GÅTOR

DEM viljar på
dagen och på jobbar
på natten?

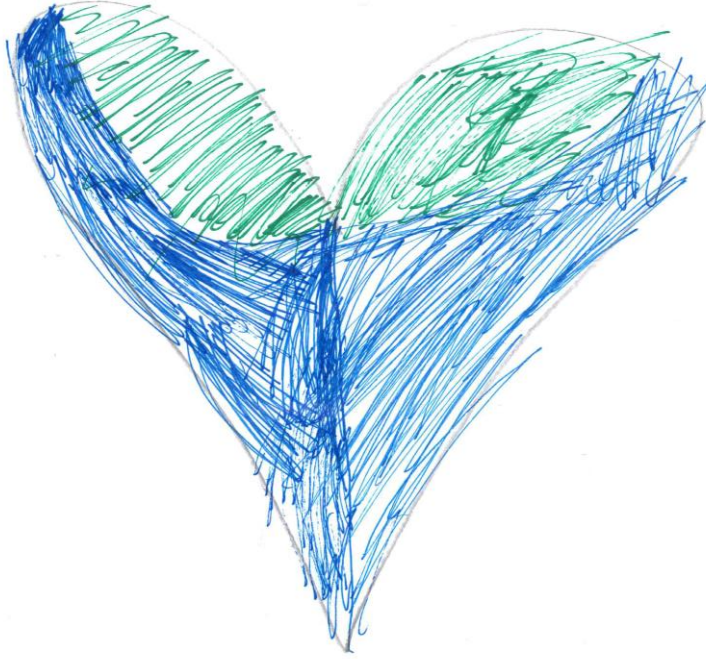
Svar: usöngs

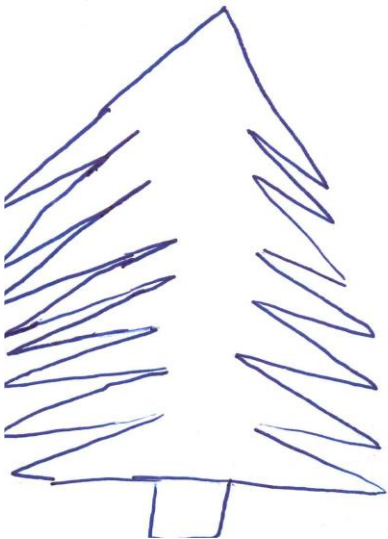
Gäta Vem har hals men inget
Stella huvad?
Svar: flaska

Ronja.y

 Munkka

SCOUTER

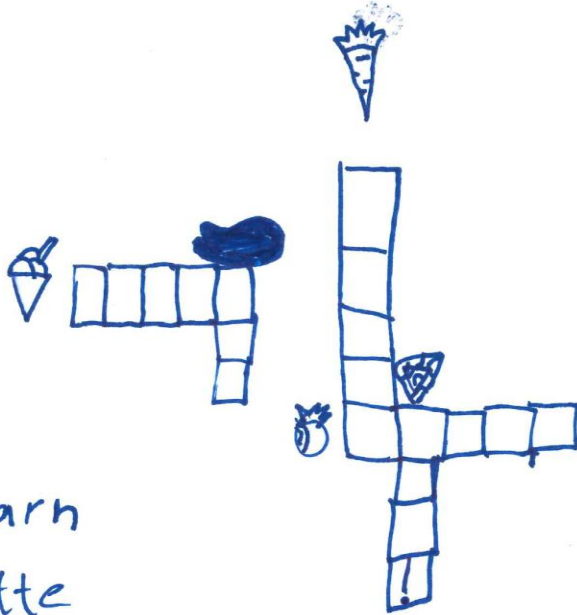
FLICKSCOUTER

Chloe

1. Elin och Anton
 var ute och ^{gick} rökade.

Anton rökade åt
 väst, och Elin åt
 ost, åt vilket
 hål kom dom?

Väst Elin åt
 fr ost.

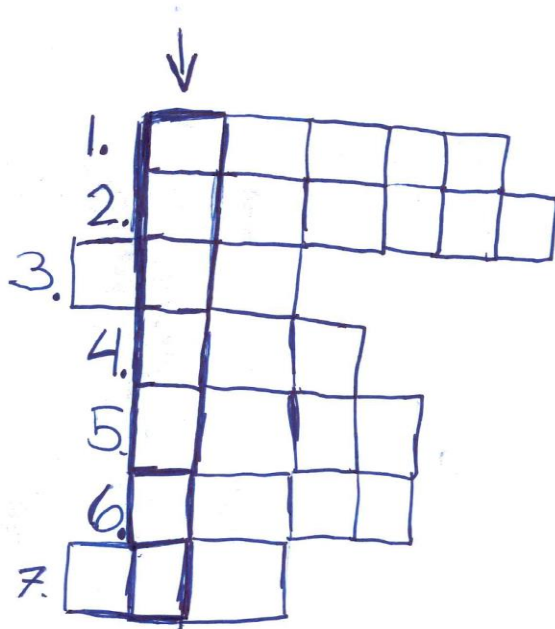

2. Cocas mamma
 hade två barn
 den ena hette
 Cola vad hette
 den andra?
 Coca

3. Vad är vam-
 pyrens första
 föda?
 blodpöling

AV ELLEN och
 Vera

KORSSORD

1. Gör man ofta på sommaren
2. En sur frukt
3. Finns på himmlen
4. Inte inne
5. ett träd. som har barr högt uppe.
6. $8+3$
7. Inte dålig

Annina

MUNCCA-SCOUTERNAS FAVORITRECEPT

Materialförvaltaren Annikas snabba middagsrecept

En kväll för några år sedan, mitt inne i en livlig och lång diskussion med en vän, insåg jag att jag var både panikhungrig och efter i tidtabellen. Mitt kylskåp var lika tomt som mitt lager med idéer, så jag bad vännen om råd. Resultatet blev följande:

*

PUTTES PANIKPASTA

ett paket färsk tortellini med fyllning (lufttorkad skinka passar t.ex. bra)
en burk crème fraîche
en klump rökt skinka eller rökt påläggsskinka
körsbärstomater
färsk basilika (om du vill lyxa till det)
svartpeppar

Koka färskpastan enligt paketets instruktioner. Medan pastan kokar: skär skinkan i små bitar och halvera körsbärstomaterna. Häll vattnet av pastan, på med crème fraîche (lite mer än halva burken), i med skinkan, tomater, basilika och svartpeppar. Rör om och voilà!

*

För en som inte är så husligt lagd visade sig receptet fungera utmärkt. Ganska idiotsäkert (enda misstaget man kan göra är att överkoka pastan) och klart på fem minuter. Sedan dess har receptet varit mitt säkra kort i hungriga och bråda tider.

-Annika-

